A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2014. április 9.)

a Franciaország által végrehajtott SA.23257 (12/C) (ex NN 8/10, ex CP 157/07) sz. állami támogatási programról (a kertészeti és a tájépítészeti termékek és szakmai ágazatok értékének, illetve elismertségének növelésével foglalkozó franciaországi szövetség [Val'Hor] keretében megkötött szakmaközi megállapodás)

(az értesítés a C(2014) 2223. számú dokumentummal történt)

(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)

(2014/416/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután az említett cikknek megfelelően felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) Egy 2007. május 9-én kelt levél útján panasz érkezett a Bizottsághoz a kertészeti és a tájépítészeti termékek és szakmai ágazatok értékének, illetve elismertségének növelésével foglalkozó franciaországi szövetség (Association française pour la valorisation des produits et des secteurs professionnels de l'horticulture et du paysage, avagy más néven „Val'Hor" szakmaközi szövetség) keretében megkötött szakmaközi megállapodás meghosszabbításával kapcsolatban. Az ügy CP 157/07 számon került iktatásra. Az intézkedés 2010. február 4-én NN 8/10 számon bekerült a be nem jelentett állami támogatások nyilvántartásába.

(2) A CP 157/07 számú panaszra vonatkozóan a panaszos 2009. október 26-án és 2011. május 16-án további észrevételeket nyújtott be a Bizottsághoz.

(3) 2007. július 13-i, 2007. december 10-i, 2008. június 26-i, 2010. február 22-i, 2010. december 16-i és 2011. október 13-i levelükben a bizottsági szolgálatok felkérték a francia hatóságokat arra, hogy nyújtsanak további tájékoztatást a lehetséges kertészeti ágazati állami támogatásról. Franciaország a 2007. október 17-én, 2008. április 7-én, 2008. szeptember 1-jén, 2010. április 2-án, 2011. február 22-én és 2011. november 15-én kelt leveleiben küldte meg ezeket az információkat.

(4) A Bizottság 2012. január 11-i C(2011) 10053. sz. határozatában az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról határozott.

(5) Az eljárást megindító bizottsági határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([1]). A Bizottság felkérte az érintett feleket, hogy nyújtsák be az említett intézkedésre vonatkozó észrevételeiket.

(6) A Bizottság megkapta az érintett felek észrevételeit. Ezeket a Bizottság továbbította Franciaországnak, és egyben lehetőséget biztosított számára arra, hogy azokkal kapcsolatban észrevételeket tegyen.

(7) 2012. január 20-i elektronikus levelében Franciaország Európai Unió mellett működő állandó képviselete eljuttatta a Bizottságnak a francia hatóságok azon levelét, amelyben további egy hónapot kértek az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételeik benyújtására. A határidő meghosszabbítását a 2012. január 26-án kelt faxban engedélyezték.

(8) 2012. március 14-i elektronikus levelében Franciaország Európai Unió mellett működő állandó képviselete eljuttatta a Bizottságnak a francia hatóságoknak az EUMSZ 108. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításával kapcsolatos észrevételeit.

(9) Franciaország Európai Unió mellett működő állandó képviselete 2012. július 10-i elektronikus levelében továbbította a francia hatóságok válaszát az érdekelt felek által benyújtott észrevételekkel kapcsolatban.

([1]) HL C 66., 2012.3.6., 32. o.

II. **LEÍRÁS**

A VAL'HOR SZAKMAKÖZI SZERVEZET BEMUTATÁSA

(10) A kertészeti és a tájépítészeti termékek és szakmai ágazatok értékének, illetve elismertségének növelésével foglalkozó franciaországi szövetség (Val'Hor) a kertészeti ágazat elismert szakmaközi szervezete Franciaországban. Szervezetét és működését a mezőgazdasági törvénykönyv L. 631-1. és azt követő cikkei szabályozzák.

(11) A Val'Hor szövetséget 1997-ben hozták létre, és a hatóságok 1998. augusztus 13-án ismerték el a francia mezőgazdasági törvénykönyv L.632-1. cikke szerinti országos kertészeti és tájépítészeti ágazati szakmaközi szervezetként. Alapszabályát 2004. március 25-én fogadta el a Közgyűlés.

(12) A többi elismert szakmaközi szervezethez hasonlóan a Val'Hor is megállapodásokat köthet és a finanszírozása biztosítása érdekében önkéntes hozzájárulásokat szedhet be a szervezetbe tömörült szakmák összes szereplőjétől. Az ilyen megállapodások a francia mezőgazdasági törvénykönyvben meghatározott feltételek mellett, tárcaközi rendelet útján az ágazat valamennyi szereplője számára kötelezővé tehetők (ún. kiterjesztett megállapodások), függetlenül attól, hogy e szereplők tagjai-e a Val'Hor szakmaközi szervezetnek. A mezőgazdasági törvénykönyv a megállapodások kiterjesztését csak abban az esetben engedélyezi, ha „közös érdek" megvalósulását célozzák „a közérdeknek megfelelő, a közös agrárpolitika szabályaival összeegyeztethető" tevékenységek révén (vö. a mezőgazdasági törvénykönyv L.632-3. cikkével).

(13) A Val'Hor 2014. november 12-én fogadta el a szakmaközi finanszírozási megállapodást, melyet a 2006. szeptember 14-i 1. sz. módosító záradékkal módosítottak. E megállapodás II. cikke előírja, hogy a Val'Hor szakmaközi szervezetben képviselt valamely szakma mindegyik – természetes személy vagy jogi személy – tagja éves hozzájárulást köteles fizetni.

(14) A Val'Hor keretében kötött szakmaközi finanszírozási megállapodást először 2005. április 12-én terjesztették ki egyéves időtartamra a Mezőgazdasági, Élelmezésügyi, Halászati és Vidékügyi Minisztérium (Ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et de la ruralité) rendeletével, melyet 2005. május 12-én tettek közzé a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában. Második alkalommal a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 2006. december 8-án közzétett 2006. november 16-i rendelettel terjesztették ki egyéves időtartamra.

(15) A 2008. február 21-i szakmaközi megállapodás rendelkezéseit a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 2008. április 11-én közzétett 2008. március 31-i rendelettel kiterjesztették a szövetséget alkotó szakmák összes szereplőjére a 2007. július 1-jétől 2008. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan. A 2008. július 22-i szakmaközi megállapodás rendelkezéseit a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 2008. szeptember 25-én közzétett 2008. szeptember 16-i rendelettel 2010. június 30-ig kiterjesztették. A 2008. július 22-i szakmaközi megállapodás rendelkezéseit a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 2010. június 8-án közzétett 2010. május 27-i rendelettel kiterjesztették a 2010. július 1-jétől 2011. június 30-ig terjedő kampányra. Végül a 2011. szeptember 12-i szakmaközi megállapodás rendelkezéseit a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 2011. október 15-én közzétett 2011. október 3-i rendelettel 2014. június 30-ig kiterjesztették.

(16) A francia hatóságok által 2007. október 17-én benyújtott információk szerint a kertészetekből és csemetekertekből származó dísznövények ágazatához és a tájépítészeti ágazathoz tartozó vállalkozásokra vonatkozóan bevezetett kötelező önkéntes hozzájárulás célja az volt, hogy lehetővé tegye a kertészet, a virágkertészet és a tájépítészet, valamint ezek termékeinek és szakmáinak a belső és külső piacokon történő kollektív előmozdításához szükséges intézkedések és eszközök bevezetését; a kínálat, a kereslet és a piaci mechanizmusok megismerését; a piac működésének, irányításának és átláthatóságának javítását; a termékminőséget; az ágazaton belül a gyakorlatok és a szakmaközi kapcsolatok szervezését és javítását; képzési, alkalmazott kutatási, kísérleti és fejlesztési programok megvalósítását; valamint a szövetség működését.

AZ ÁLLAM SZEREPE

(17) A francia állam az 1998. augusztus 13-i rendelettel ismerte el a Val'Hort a francia mezőgazdasági törvénykönyv L.632-1. cikke szerinti szakmaközi szervezetként.

(18) A Val'Hor működését, feladatköreit és összetételét az Alapszabály szabályozza. E szakmaközi szervezet elismeréséhez az illetékes hatóságoknak különféle kritériumok teljesülését kellett ellenőrizniük, többek között azt, hogy az Alapszabály megfeleljen a törvénynek (a mezőgazdasági törvénykönyv L.632-1. cikkének), hogy a Val'Hort alkotó szervezetek reprezentatív szervezetek legyenek és megfeleljenek a nemzeti és közösségi szakpolitikai céloknak. Fennállását, feladatait és működését a mezőgazdasági törvénykönyv L. 631-1. és azt követő cikkei szabályozzák.

(19) A francia hatóságok szerint 2007-ig a Val'Horba tömörült szakmák tagjai által befizetett kötelező önkéntes hozzájárulások voltak a szakmaközi szervezet egyedüli forrásai. Bár a Val'Hor magánjogi jogi személy és finanszírozását az érintett ágazat hozzájárulásai biztosítják, a kötelező önkéntes hozzájárulások rendszerének működéséhez állami beavatkozásra van szükség. Miniszteri rendeletre vagy határozatra van tehát szükség ahhoz, hogy a kötelező önkéntes hozzájárulásokat az egész szakmaközi szervezet számára kötelezővé tegyék.

(20) A Val'Horral konzultációt lehet folytatni a szövetséget érintő ágazatpolitikai irányvonalakkal és intézkedésekkel kapcsolatban (a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-2-1. cikke).

NEMZETI JOGALAP

(21) A mezőgazdasági törvénykönyv hatodik könyvének III. címe (L. 631-1–L. 632-13. cikk). A szakmaközi megállapodások kiterjesztésére vonatkozó tárcaközi rendeletek (lásd a 13. és 14. pontot); szakmaközi megállapodások (lásd a 10–12. pontot).

AZ INTÉZKEDÉS

(22) A kötelező önkéntes hozzájárulásból származó bevételt a kertészeti ágazat javát szolgáló intézkedésekre használják fel, amelyek az alábbi három kategória egyikébe sorolhatók: promóciós intézkedések, kutatás-fejlesztési intézkedések, technikai segítségnyújtási intézkedések.

(23) A francia hatóságok hangsúlyozzák, hogy a finanszírozásokat soha nem használják fel a vállalkozások kiadásaira, bármilyen szakmai csoporthoz tartozzanak is, hanem kizárólag kollektív jellegű műveletekre szolgálnak.

III. **A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁHOZ VEZETŐ OKOK**

(24) A Bizottság azért indította meg az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást, mert úgy ítélte meg, hogy a beszedett hozzájárulások adójellegű járuléknak, azaz állami forrásnak minősülnek, és hogy a szakmaközi szervezetek intézkedései állami intézkedésnek tekinthetők. A Bizottság többek között a Pearle-ügyben hozott ítélet ([1]) értelmezésére alapította véleményét, és úgy vélte, hogy az intézkedés nem felel meg a Bíróság által ebben az ügyben megállapított összes feltételnek, különösen azért, mert a szakmaközi szervezet elismerésén keresztül történő kormányzati jóváhagyás a hozzájárulások elfogadásának előfeltételét képezte, és mert magukhoz a hozzájárulásokhoz is hatósági aktusra (tárcaközi rendeletre) volt szükség ahhoz, hogy azok teljes körűen érvényre jussanak ([2]).

IV. **A FRANCIA HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI A HIVATALOS ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN**

(25) 2012. március 14-én megküldött elektronikus levelükben a francia hatóságok vitatták az Európai Bizottság azon álláspontját, miszerint a Val'Hor által a kötelező önkéntes hozzájárulások bevételeiből végrehajtott intézkedések az államnak tulajdoníthatók és finanszírozásuk az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami forrásból történik.

(26) A francia hatóságok szerint az e szakmaközi szervezet által végrehajtott intézkedések megfelelnek a Pearle-ítéletben meghatározott követelményeknek, tehát nem képezik részét állami támogatásnak. A Val'Hor szövetség ugyanis a társulási szerződésről szóló 1901. július 1-jei francia törvény által szabályozott magánjogi jogi személy. A szövetség szabad elhatározásból jött létre 1997. május 28-án a kertészeti és tájépítészeti ágazatok dísznövénytermesztését, -értékesítését és -hasznosítását leginkább képviselő szervezetek kezdeményezésére. A mezőgazdasági törvénykönyv L.632-1. cikke értelmében a szövetséget a Francia Köztársaság Hivatalos Lapjában 1993. szeptember 3-án közzétett, 1998. augusztus 13-i rendelettel ismerték el. Az elismerés megadásához a közigazgatási hatóság mindössze azt ellenőrizte, hogy a Val'Hor létrehozását kezdeményező szakmai szervezetek reprezentatívak-e, és hogy a szakmaközi szervezet azt a célt szolgálja-e, hogy az ágazat magánvállalkozásainak gazdasági érdekét szolgáló kollektív intézkedéseket hajtson végre.

([1]) A C-345/02. sz. ügyben 2004. július 15-én hozott ítélet.
([2]) A T-136/05. sz., Bizottság kontra Salvat-ügyben 2007. szeptember 20-án hozott ítélet.

(27) A francia hatóságok hozzátették, hogy a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-3. és L. 632-6. cikke értelmében a Val'Hor által az őt alkotó szakmai szervezetek egyhangú döntése alapján kötött szakmaközi megállapodások az ágazat összes szakmai szereplője számára kötelezővé tehetők és a kötelező önkéntes hozzájárulásokból finanszírozhatók, amennyiben e megállapodások közös intézkedéseket vagy közös érdeket célzó intézkedéseket irányoznak elő. A közigazgatási hatóság csupán azt ellenőrzi, hogy a megállapodás megfelel-e a nemzeti és az uniós jogszabályoknak, és hogy az összegyűjtött kötelező önkéntes hozzájárulásokból származó bevételekből rendszeresen finanszíroznak-e olyan intézkedéseket, amelyeket maga a szakmaközi szervezet határozott meg az egész ágazat érdekében. Tehát a közigazgatási hatóság a Val'Hor összetételét, szervezetét és működési módját tekintve semmilyen szerepet nem játszik. A Val'Hor tehát teljesen önállóan határozhatja meg azokat a szakmaközi intézkedéseket, amelyeket végre kíván hajtani.

(28) A francia hatóságok tehát megállapították, hogy a Val'Hor által végrehajtott szakmaközi intézkedések nem szolgálnak eszközként valamely állami politika végrehajtásához, mivel az állam soha nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a kötelező önkéntes hozzájárulásoknak az intézkedések finanszírozására történő felhasználását irányítsa.

(29) A Bizottságnak az intézkedésre vonatkozó azon álláspontjával kapcsolatban, amely szerint a kötelező önkéntes hozzájárulások és az azokból származó bevételek felhasználása megkülönböztetést jelent a exportált vagy importált termékekkel szemben, valamint azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy fennáll-e a veszélye, hogy ez a finanszírozási mód torzítja a tagállamok közötti versenyt, a francia hatóságok jelezték, hogy mivel a Val'Hor szakmaközi szervezet által elhatározott hozzájárulások alapja csak a létesítmény területétől vagy munkavállalóinak számától függ, a kötelező önkéntes hozzájárulásokat nem az importált vagy exportált termékek után szedik be. A szakmaközi intézkedéseknek a kötelező önkéntes hozzájárulásokból történő finanszírozása tehát nem tesz megkülönböztetést a nemzeti termékek és az importált vagy exportált termékek között, és nem idéz elő versenytorzulást.

(30) Végezetül a francia hatóságok emlékeztetnek arra, hogy mivel a kötelező önkéntes hozzájárulásokat nem az importált termékek után szedik be, minden körülmények között úgy vélik, hogy az azokból finanszírozott intézkedések az Európai Bizottság 2008. december 10-i C(2008) 7846. sz. határozatának hatálya alá tartoznak, amelyben a Bizottság elismeri, hogy a bejelentett támogatási program összeegyeztethető a belső piaccal.

V. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

(31) A Bizottság 2012. április 4-én észrevételeket kapott az egyik érdekelt harmadik féltől az eljárás megindításával kapcsolatban.

(32) Ezekben az észrevételekben az érdekelt fél azon rendszerek bevezetésével kapcsolatban vet fel kérdést, amelyeknél a Val'Hor szakmaközi szervezet egyszerre kezdeményező, jogalkotó és a pénzügyi ellentételezések beszedője. Ezek a kérdések a szakmaközi szervezet alapszabályának elolvasásakor merültek fel, amely pontosan meghatározza a szakszervezetek képviseletét, és a szakmaközi szervezet hozzáférését kizárólag néhány megfelelő méretű vállalkozás képviselőire korlátozza.

(33) A Bizottság 2012. április 5-én észrevételeket kapott egy másik érdekelt harmadik féltől az eljárás megindításával kapcsolatban.

(34) Ezekben az észrevételekben az érdekelt fél teljes mértékben egyetért a Bizottságnak a kötelező önkéntes hozzájárulások minősítésével kapcsolatos elemzésével, és úgy véli, hogy azok ellentétesek az EUMSZ 110. cikkével. Az érdekelt fél felhívja a Bizottság figyelmét a kötelező önkéntes hozzájárulások teljesen jogellenes jellegére, valamint a nemzeti bíróságoknak e jogellenesség szankcionálásával kapcsolatos szerepére, amelynek a befizetett kötelező önkéntes hozzájárulások teljes visszafizetéséhez való jog elismerésében kellene konkretizálódnia.

(35) A Bizottság 2012. április 6-án észrevételeket kapott egy harmadik érdekelt harmadik féltől az eljárás megindításával kapcsolatban.

(36) Ezekben az észrevételekben az érdekelt fél vitatja a Bizottság azon elemzését, amely szerint a Val'Hor által végrehajtott intézkedések állami intézkedésnek minősíthetők és a forrásait állami forrásoknak kellene tekinteni, mivel az állam csak a törvényességet, nem pedig a szakmaközi szervezet által követett politikának való megfelelőséget ellenőrzi.

(37) 2012. július 10-i levelükben a francia hatóságok átadták az érdekelt harmadik felek által benyújtott észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket, és megállapították, hogy a harmadik felek által továbbított észrevételek nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a francia hatóságok által a Bizottságnak továbbított észrevételeket.

VI. **ÉRTÉKELÉS**

(38) A Bizottság elöljáróban megjegyzi, hogy a szóban forgó kertészeti ágazat javára végzett reklám vagy promóciós intézkedések egy részét a France-Agrimer (a továbbiakban: „FAM") támogatásokból finanszírozták a Bizottságnak N 671/07 és XA 220/07 számon bejelentett támogatási programok keretében (ez utóbbi egy mentesített támogatásnak felel meg). Ez a határozat nem sérti az e támogatások állami támogatás jellegével kapcsolatban már elvégzett értékelést. Továbbá a határozat nem dönt azoknak az ágazatnak nyújtott esetleges támogatásoknak a támogatás jellegéről, amelyeket nem egy konkrét intézkedésre fordítottak, hanem a Val'Hor szakmaközi szervezet költségvetésébe fizettek be.

(39) A Bizottság tehát a továbbiakban annak vizsgálatára szorítkozik, hogy a szóban forgó intézkedések kötelező önkéntes hozzájárulásokból történő finanszírozása állami támogatásnak minősül-e.

VI.1. **A támogatás megléte**

(40) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet".

(41) Ezért ahhoz, hogy a vizsgált intézkedéseket állami támogatásnak lehessen minősíteni, az államnak tulajdoníthatónak kell lenniük és azokat állami forrásból kell finanszírozni.

(42) A szakmaközi szervezetek rendszerével és a kötelező önkéntes hozzájárulások természetével kapcsolatban a Bizottság annak érdekében, hogy meg tudja határozni, vajon a hozzájárulások állami forrásnak minősülhetnek-e, többek között a Bíróság által a C-677/11. számú „Doux Élevages"-ügyben 2013. május 30-án hozott ítélet fényében vizsgálta meg a szóban forgó intézkedést.

A Bíróság által a Doux Élevages-ítéletben elfogadott megoldás

(43) A „Doux Élevages"-ügyben a Bíróság az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének és különösen a kötelezővé tett önkéntes hozzájárulásokat magukban foglaló esetekben az „állami forrás" fogalmának értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ.

(44) A Bíróság meghozta ítéletét és megállapította, hogy valamely nemzeti hatóság olyan határozata, amely egy mezőgazdasági ágazat valamennyi szakmai szereplőjére kiterjeszt egy olyan megállapodást, amely – az alapeljárás tárgyát képező szakmaközi megállapodáshoz hasonlóan – hozzájárulást vezet be valamely, a nemzeti hatóság által elismert szakmaközi szervezet keretében, és ezáltal azt kötelezővé teszi annak érdekében, hogy lehetővé tegye a kommunikációs, promóciós, külső kapcsolatokra vonatkozó, minőségbiztosítási, kutatási és az ágazat érdekeinek védelmét szolgáló fellépések végrehajtását, nem minősül állami támogatás elemének.

(45) Ítéletében a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó hozzájárulások olyan piaci magánszereplőktől származnak, amelyek az érintett piacon gazdasági tevékenységet folytatnak, amiből az következik, hogy ez a mechanizmus nem jár együtt az állami források közvetlen vagy közvetett átruházásával. Az e hozzájárulások befizetésével létrehozott alap egyáltalán nem megy át az állami költségvetésen vagy más közjogi szerven, és az állam semmilyen címen nem mond le egyetlen olyan állami forrásról sem – mint például adókról, illetékekről, járulékokról vagy egyéb befizetésekről –, amelyet a nemzeti szabályozás szerint az állami költségvetésbe kellett befizetni.

(46) A Bíróság véleménye szerint e hozzájárulások mindvégig megőrzik magánjogi jellegüket és a nemzeti hatóságok a gyakorlatban nem használhatják az alapeljárás tárgyát képező hozzájárulásokból eredő forrást bizonyos vállalkozások támogatására. Az érintett szakmaközi szervezetek döntenek e források felhasználásáról, amelyek teljes mértékben a saját maguk által meghatározott célokra szolgálnak. Továbbá e források nincsenek folyamatosan állami ellenőrzés alatt, és nem állnak a hatóságok rendelkezésére.

(47) Azzal az esetleges befolyással kapcsolatban, amelyet a tagállam gyakorolhat a szakmaközi szervezet működésére azon döntésével, hogy valamely szakmaközi megállapodást egy ágazat valamennyi szakmai szereplőjére kiterjeszti, a Bíróság úgy véli, hogy az nem módosíthatja a fenti megállapításokat. A Bíróság ugyanis hangsúlyozta, hogy a szóban forgó szabályozás nem jogosítja fel az illetékes hatóságot arra, hogy a források kezelését irányítsa vagy befolyásolja.

(48) Ezen túlmenően a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint a mezőgazdasági törvénykönyvnek valamely szakmaközi szervezet keretében hozzájárulásokat bevezető megállapodás kiterjesztésére irányadó rendelkezései nem jogosítják fel a hatóságokat arra, hogy a kötelező önkéntes hozzájárulásokat bármely más, a szabályszerűségi és a törvényességi vizsgálattól eltérő vizsgálatnak vessék alá. A hatóságok csak „eszközként" szolgálnak arra, hogy a szakmaközi szervezetek által a saját maguk által meghatározott célok elérése érdekében bevezetett hozzájárulásokat kötelezővé tegyék. A Bíróság továbbá kiemelte, hogy a szakmaközi szervezetek által használt magánforrások nem válnak „állami forrássá" egyszerűen azért, mert az esetlegesen állami költségvetésből származó összegekkel együtt használják fel azokat.

(49) Másrészt a Bíróság megállapította, hogy sem az állam azon hatásköre, hogy a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-1. cikke értelmében elismerjen egy szakmaközi szervezetet, sem ezen állam azon hatásköre, hogy e törvénykönyv L. 632-3. és L. 632-4. cikkének megfelelően egy szakmaközi megállapodást valamely ágazat valamennyi szakmai szereplőjére kiterjesszen, nem enged arra következtetni, hogy az érintett szakmaközi szervezet által megvalósított fellépések az államnak tulajdoníthatók lennének.

(50) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság kifejezetten olyan érvelésekre alapította az állami támogatás meglétére és különösen az állami források igénybevételére és az intézkedések államnak tulajdoníthatóságára vonatkozó értékelését, amelyeket a fent említett „Doux Élevages"-ítéletben a Bíróság megcáfolt.

A Doux Élevages ítélkezési gyakorlatának alkalmazása a jelen ügyre

(51) A Val'Hor szakmaközi szervezettel kapcsolatban: mint a többi franciaországi szakmaközi szervezet esetében is, a Val'Hor fennállásához, feladatköreihez és működéséhez állami hatóság általi elismerésre van szükség. A szervezet ugyanakkor továbbra is magánjogi jogi személy, amely nem képezi részét az állami közigazgatásnak, tekintve, hogy az állam szerepe a szervezet elismerésére és a szervezet által a saját hatáskörében megkötött megállapodások kiterjesztésére korlátozódik, ahogyan az a francia hatóságok által megadott információkból kiderül.

(52) A kötelező önkéntes hozzájárulásokkal kapcsolatban: a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-6. cikke értelmében a hozzájárulások kötelező jellegük ellenére továbbra is magánjogi követeléseknek tekintendők. A hozzájárulások nem mennek át sem az állami költségvetésen, sem valamely közjogi szerven, sem a hatóságok által ellenőrzött valamely alapon. A mezőgazdasági törvénykönyv cikkeiből ugyanis az derül ki, hogy az állam szerepe a megállapodások kiterjesztésére korlátozódik, míg a hozzájárulások mértékének meghatározásáért és a hozzájárulásoknak a saját maga által meghatározott célokra történő felhasználásáért továbbra is a szakmaközi szervezet, jelen esetben a Val'Hor felel.

(53) A szakmaközi szervezetek által – többek között a végrehajtott intézkedések révén – elérendő, fent említett célokkal kapcsolatban a Bíróság a „Doux Élevages"-ügyben kiemelte, hogy a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-3. cikke nagy általánosságban és nem taxatív jelleggel sorolja fel azokat a célkitűzéseket, amelyeket egy szakmaközi megállapodásnak előtérbe kell helyeznie ahhoz, hogy azt a hatáskörrel rendelkező hatóság kiterjeszthesse, tehát az ilyen megállapodás kiterjesztését nem teszi függővé a hatóságok által rögzített és meghatározott konkrét politikai cél követésétől.

(54) A „Doux Élevages"-ítéletből következik, hogy a nemzeti hatóságok a gyakorlatban nem használhatják a szóban forgó hozzájárulásokból eredő forrást bizonyos vállalkozások támogatására. Az érintett szakmaközi szervezet dönt e források felhasználásáról, amelyek teljes mértékben a saját maga által meghatározott célokra szolgálnak. Továbbá e források nincsenek folyamatosan állami ellenőrzés alatt, és nem állnak a hatóságok rendelkezésére. A szóban forgó szabályozás nem jogosítja fel az illetékes hatóságot arra, hogy a források kezelését irányítsa vagy befolyásolja. Ahogyan azt a Bíróság emellett leszögezte, az esetleges befolyás, amelyet a tagállam gyakorolhat a szakmaközi szervezet működésére azon döntésével, hogy valamely szakmaközi megállapodást egy ágazat valamennyi szakmai szereplőjére kiterjeszti, nem módosíthatja a fenti megállapításokat.

(55) Mivel a Bíróság hangsúlyozta, hogy a szakmaközi szervezetek által használt magánforrások nem válnak „állami forrássá" egyszerűen azért, mert az esetlegesen állami költségvetésből származó összegekkel együtt használják fel azokat, pusztán az a tény, hogy egyes érintett intézkedéseket FAM-támogatásokból is finanszíroznak, nem teszi lehetővé, hogy a szóban forgó kötelező önkéntes hozzájárulásokat állami forrásnak minősítsék, mivel nincs arra utaló jel, hogy ezek a támogatások lehetővé tették volna, hogy az állam kellő ellenőrzést gyakorolhasson a kötelező önkéntes hozzájárulások beszedéséből származó források felett.

(56) Ezenfelül a Bíróság megállapította, hogy sem az állam azon hatásköre, hogy a mezőgazdasági törvénykönyv L. 632-1. cikke értelmében elismerjen egy szakmaközi szervezetet, sem ezen állam azon hatásköre, hogy e törvénykönyv L. 632-3. és L. 632-4. cikkének megfelelően egy szakmaközi megállapodást valamely ágazat valamennyi szakmai szereplőjére kiterjesszen, nem enged arra következtetni, hogy az érintett szakmaközi szervezet által megvalósított fellépések az államnak tulajdoníthatók lennének.

(57) A fenti bekezdésekben említett okok miatt a Bizottság úgy véli, hogy a Val'Hor szakmaközi szervezet által végrehajtott szóban forgó intézkedések kötelező önkéntes hozzájárulásokból történő finanszírozása nem állami forrásokból származik és ezért nem minősül állami támogatásnak.

VII. **KÖVETKEZTETÉS**

(58) Ebből következik, hogy a kötelező önkéntes hozzájárulásokból történő finanszírozás nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Val'Hor szakmaközi szervezet által végrehajtott promóciós, reklám, technikai segítségnyújtási és kutatás-fejlesztési intézkedéseknek a 2005. és 2014. közötti időszakban kötelező önkéntes hozzájárulásokból történő finanszírozása nem minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak, nem érintve azt a kérdést, hogy a valamely szakmaközi szervezetnek nyújtott állami támogatások az érintett ágazatnak nyújtott támogatásnak minősülnek-e, vagy hogy az ilyen intézkedésekhez nyújtott támogatások állami támogatásnak minősülnek-e.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2014. április 9-én.

a Bizottság részéről

Dacian CIOLOȘ

a Bizottság tagja